Nadal - Sagrada Família

Per FrancescX el dl., 23/12/2024 - 00:00

Sir 3,3-7.14-17a
Col 3,12-21
Lc 2,41-52

La família

El Fill de Déu, si realment volia encarnar-se a la realitat humana havia d'entrar a formar part del nucli, que ha vingut anomenar-se "família". I com tot element humà ha tingut i té, i probablement tindrà diverses maneres d'originar-se i diverses maneres de viure-la.

L'estudi i l'anàlisi de la seva evolució i de les seva diversitat és tasca dels antropòlegs, historiadors, sociòlegs i psicòlegs.

I avui en el marc d'una homilia sobre la Paraula de Déu, cal que captem i ens deixem interpel·lar pel que ens vol comunicar, tot contemplant la família formada per Jesús, Maria i Josep.

Jesús, el fill d'uns pares, el Fill de Déu-Pare

En el relat evangèlic d'avui queden ben reflectides aquestes dues relacions que Jesús de Natzaret havia de mantenir amb fidelitat, però que no sempre hi va haver un perfecte acord, tot ocasionant moments de no fàcil comprensió. L'escena de la permanència de Jesús al Temple n'és un clar exemple, que causa estranyesa i neguit als seus pares, "Fill, per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia". I Jesús dona la seva raó: "No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare? I tot i que, certament, Jesús, el Fill de Déu, es devia a la voluntat del seu Pare-Déu, el text evangèlic diu clarament que Josep i Maria "no comprengueren aquesta resposta".

No sempre la voluntat i el desig de Déu coincideix amb la voluntat i els desigs dels humans. I això a vegades no és comprès, com no ho va ser, si més no al principi, per Josep i Maria.

D'aquí que, en el temps de pau, cal anar interioritzant i assumint els desajustos des de la humana limitació. Així ho va fer Maria, com ens diu el text: "Després Jesús baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells. La seva mare conservava tots aquests records en el seu cor". I segurament Jesús de Natzaret, també va haver d'anar assumint la incomprensió dels seus pare.

La normalitat de la vida familiar

Però, pel que ens diuen els evangelis, la gran major part de la vida de Jesús va transcórrer dins de la bona normalitat de la vida de família d' un petit poble de província.

I, per tant, també cal dir que la normalitat de la vida familiar i social no suposa que no hi hagi moments i fets més o menys desajustats i dificultosos.

I és en aquests moments quan més s'han de tenir presents els consells que sant Pau ens ha donat avui: "tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho".

I aquestes actituds, a uns i altres, pares i fills, i en tota vida comunitària fa créixer com a persones. El que l'evangeli diu de Jesús, té aplicació a tots els membres d'una família i d'una comunitat:" A mesura que Jesús creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes.

En definitiva tota vida es redueix al que també hem sentit avui: "I com a coronament de tot això, estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona".

ETIQUETES
FAMÍLIA NORMALITAT CREIXEMENT